

SCRISOARE CIRCULARĂ

Octombrie 2017

Din toată inima îi salut pe toți adevărații credincioși biblici din toate țările și limbile în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos, cu textul din 1 Tim. 6:14-15:

„Să păzești porunca, fără prihană și fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos, care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor...”

Acesta este unul din cele mai importante texte din Scriptură referitoare la însărcinarea dată de Dumnezeu înaintea revenirii lui Hristos. Aici este vorba de executarea unei misiuni divine care trebuie dusă la îndeplinire fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos.

Nu există chemare fără o însărcinare și nici însărcinare fără o chemare.

Poate fi dusă la îndeplinire o însărcinare divină? Cu adevărat se poate doar cu ajutorul lui Dumnezeu. Despre Noe este scris că el a făcut totul exact așa cum i-a poruncit Domnul (Gen. 6:22). La fel Moise și Aaron au făcut totul exact așa cum le-a fost poruncit (Ex. 7:6, 10, 20). Ilie a putut spune: „În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat și a zis: «Doamne Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta»”. (1Împ. 18:36).

Cu privire la slujba sa, Ioan Botezătorul s-a putut referi la Is. 40:3: „«Eu», a zis el, «sunt glasul celui ce strigă în pustiu: ‘Neteziți calea Domnului!’”, cum a zis prorocul Isaia»”. (Ioan 1:23). Domnul

Însuși a spus aceasta despre el: „**Căci el este acela despre care s-a scris (Mal. 3:1): «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta».**” (Mat. 11:10).

De fiecare dată când Domnul Însuși dă însărcinări deosebite care sunt în legătură cu planul de mântuire, atunci El se și îngrijește să dea har și putere astfel ca acestea să fie duse la îndeplinire cu exactitate.

Pavel mărturisește: „**De aceea...n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești... Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus Prorocii și Moise că are să se întâmple**”. (Fapte 26:19+22).

Afirmația „**fără să mă îndepărtez cu nimic**” este foarte importantă, pentru că începând cu primul verset al Noului Testament avem de-a face cu împlinirea tuturor prorociilor și făgăduințelor cuprinse în Vechiul Testament. După slăvita Sa înviere, Domnul nostru a confirmat acest lucru: „**Apoi le-a zis: «Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi»**”. (Luca 24:44).

Tot ceea ce a fost prezis pentru perioada de timp dinaintea revenirii lui Hristos trebuie să se îplinească acum, în timpul nostru, inclusiv făgăduința pe care a dat-o Dumnezeu în Mal. 4:4-6: „**Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie...**”. După încheierea slujbei lui Ioan Botezătorul, Domnul a confirmat în Mat. 17:11 și Mc. 9:12 că această făgăduință urma să se îplinească în viitor: „**Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»**”. Și așa s-a și împlinit prin slujba unică a lui William Branham. El a transmis poporului lui Dumnezeu mesajul curat, bazat doar pe Biblie, așa cum i-a fost spus în 11 iunie 1933 din lumina supranaturală. La fel, însărcinarea pe care i-a dat-o Domnul în 7 mai 1946, și anume de a predica neamurilor Evanghelia în timp ce era înzestrat cu darul vindecării divine, a fost dusă la îndeplinire așa cum i-a fost spus.

La fel am făcut și eu, împlinind ceea ce mi-a poruncit Domnul atunci când m-a chemat în slujba Lui în 2 aprilie 1962.

Am predicat Cuvântul lui Dumnezeu (2Tim. 4:1-5) și am distribuit hrana duhovnicească (Mat. 24:45-47), așa cum mi-a fost poruncit. În 1Cor. 4:1-2, apostolul Pavel a scris cu referire la însărcinarea lui: „*Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui*”. Acum ne aflăm în acea perioadă de timp dinaintea revenirii lui Hristos în care este vestit tot Cuvântul descoperit, curat, întreg planul lui Dumnezeu. În Ef. 5, Pavel a dat îndrumări pentru viața practică a celor răscumparați și a arătat ce a realizat lucrarea de răscumparare a lui Hristos în credincioșii care au primit fiecare învățătură din Cuvânt: „*Ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt*”. (Ef. 5:26). O baie în Cuvântul lui Dumnezeu până când nu mai rămâne nicio pată și nicio vină este la fel de necesară ca și iertarea deplină, împăcarea și neprihănirea prin sângele lui Hristos (Rom. 5:9). Ultima slujbă trebuie să includă partea evanghelică, cea de învățătură și cea profetică. Ea trebuie să fie ireproșabilă înaintea lui Dumnezeu astfel ca Domnul să poată împlini următorul lucru: „*Ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*”. (Ef. 5:27). Da, rezultatul ultimului mesaj din Cuvânt va fi că Biserica Mireasă devine o mireasă a Cuvântului ireproșabilă.

Mai întâi este vorba despre chemarea credincioșilor afară din toată confuzia religioasă. Este o poruncă a Domnului: „*De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat...»*”. (2Cor. 6:14-18). Apoi urmează sfințirea prin Cuvântul adevărului (Ioan 17:17) pentru care S-a rugat Domnul nostru: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. **Cel mai important lucru în acest timp** este pregătirea adevăraților credincioși pentru răpire la revenirea lui Hristos, „*care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor...*”. (1Tim. 6:15). **Vremea este aproape!**

„*Ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi*”. (1Tes. 3:13).

Pavel a scris: „*Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului*”. (2Tes. 2:13). Amin.

În predica sa din 25 noiembrie 1965, fratele Branham a spus: „**Voi sunteți Mireasa curată, desăvârșită și fără păcat a Fiului Dumnezeului Celui Viu. Fiecare bărbat și fiecare femeie născuți din Duhul lui Dumnezeu, care sunt spălați în Sângele lui Isus Hristos și cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, stau înaintea Lui ca și cum nu ar fi păcătuit niciodată în viața lor. Voi sunteți desăvârșiți prin Sângele lui Isus Hristos**”. Amin.

Dacă cineva adaugă sau scoate...

În marea adunare internațională de la Bruxelles, din 11 iunie 2017, ne-am reamintit de însărcinarea primită de fratele Branham în 11 iunie 1933.

În 12 iunie 2017 mi-am amintit conversația avută cu fratele Branham în 12 iunie 1958 la Dallas, Texas. La sfârșitul acestei conversații el mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”.

După conversația din Dallas, chiar la începutul predicii sale „Am vrea să-L vedem pe Isus”, fratele Branham a spus: **„Cu puțin timp înainte m-a îmbrățișat un bărbat din Germania. Acolo am avut adunări la care zece, cincisprezece mii de oameni și-au dedicat viața Domnului în fiecare seară. În total au fost cincizeci de mii în cinci seri”**. În decursul acestei predici el a vorbit și despre lumina supranaturală care fusese fotografiată în diferite locuri și a spus: **„Aici este un bărbat din Germania, chiar acum; el a fost prezent acolo când lumina a fost fotografiată de trei ori cu un aparat nemțesc”**. Fotografia făcută la adunarea cu predicatorii și în care a fost surprinsă lumina deasupra fratelui Branham, poate fi văzută pe Internet. Da, am fost un martor ocular și auditiv al acestei slujbe deosebite.

Datorită faptului că s-au făcut modificări, cu grave consecințe, ale însărcinării date în 11 iunie 1933, vom cita încă o dată atât formularea exactă cât și versiunea modificată pentru comparație.

Originalul: **„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergeă prima venire a lui Hristos, la fel mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos”**.

Fratele Branham a repetat de 55 de ori cuvintele exacte care au fost vorbite din norul supranatural și pentru ca toți cei aleși să ia lucrurile în serios și să creadă, în 10 februarie 1960 și în alte câteva ocazii el a accentuat următorul lucru: **„Nu că eu voi fi premergătorul, ci mesajul va premerge”**.

Din nefericire versiunea prescurtată a început să circule la scurt timp după ce fratele Branham a plecat Acasă în slavă: **„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergeă prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis ca să premergi a doua Lui venire”**. Din formulare a fost omis cuvântul principal, și anume „mesaj”. De aceea,

trebuie accentuat încă o dată faptul că nimeni nu are dreptul să schimbe cuvintele exacte ale însărcinării.

În 7 mai 1946 un mesager ceresc l-a vizitat pe fratele Branham și i-a spus: **„Nu te teme, căci eu sunt trimis din prezența Dumnezeului cel Atotputernic...ca să-ți spun că nașterea și viața ta neobișnuită sunt un semn că tu vei merge cu un dar de vindecare divină la popoarele lumii”**. Aceasta ne amintește de Luca 1:19, când îngerul a venit la Zaharia și i-a vestit nașterea lui Ioan Botezătorul: **„*Eu sunt Gavril care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimis să-ți vorbesc și să-ți aduc această veste bună*”**.

Ambele însărcinări date fratelui Branham trebuie așezate în rânduiala divină conform Scripturii: prima era în legătură cu mesajul care urma să premerge a doua venire a lui Hristos; a doua era cu privire la slujba lui evanghelistică. Ambele au fost duse la îndeplinire de omul trimis de Dumnezeu. După înzestrarea cu puterea divină și cu darul de vindecare, fratele Branham a străbătut continentele și a predicat în adunări evanghelistice din diferite țări. La fel ca în slujba Răscumpărătorului nostru, și în adunările fratelui Branham aveau loc vindecări spontane: orbii își căpătau vederea, ologii puteau umbla, surzii puteau auzi. Așa a început în anul 1946 trezirea de vindecare mondială. În timp ce se pregătea să se roage pentru bolnavi, fratele Branham s-a referit de cel puțin 280 de ori – este înregistrat pe benzi – la cele spuse de Domnul nostru în Ioan 5:19: **„*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând*”**. El vedea în viziuni ceea ce urma să facă Dumnezeu și o spunea fiecărei persoane din rândul de rugăciune, confirmând-o cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Eu personal am fost martor al acestor lucruri în adunările lui.

Dumnezeu a călăuzit în așa fel ca de la bun început eu să pot așeza în rânduiala divină a Scripturilor tot ceea ce se referă la planul lui Dumnezeu. De la început absolutul meu a fost și va rămâne pentru totdeauna Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Domnul Însuși m-a însărcinat să predic Cuvântul lui Dumnezeu în felul cum este scris. Singura preocupare în ce privește mesajul este de a vesti doar ce spune Scriptura, o vestire fără cusur și ireproșabilă.

În 28 noiembrie 1963 fratele Branham a spus: „**Niciodată să nu părăsiți acest Cuvânt. Voi trebuie să rămâneți cu acest Cuvânt exact așa cum este scris. Nu-i dați propria voastră interpretare. Spuneți doar ceea ce este scris. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu și El este Dumnezeu. Dumnezeu și Cuvântul Lui sunt Unul și același**”.

În predica sa din 19 septembrie 1965, el a accentuat: „**Voi nu trebuie, nu aveți voie să urmați altceva decât ceea ce este conform Cuvântului lui Dumnezeu. Rămâneți doar cu acest Cuvânt**”.

Trist, dar pe lângă continuarea vestirii adevăratului Cuvânt conform însărcinării lui Dumnezeu, au fost introduse foarte curând diferite interpretări. Frații care se refereau la fratele Branham au reușit să facă credibile propriile lor interpretări și să tragă pe ucenici de partea lor. (Fapte 20:30). Afirmații ale prorocului sunt interpretate și date ca învățături. Aceasta a dus – și încă duce – la apariția de noi și noi grupări. Nu am participat niciodată la discuții referitoare la vreunul din citatele lui, pentru că astfel de discuții nu produc altceva decât despărțiri în cadrul comunității (Rom. 16:17).

Nenorocirea nu se află în ceea ce a spus fratele Branham – uneori sunt lucruri greu de înțeles – ci în ceea ce au făcut frații cu ce a spus el (2Pet. 3:16). Chiar și ceea ce a spus fratele Branham în predica „Răpirea” este interpretat greșit, ca și cum Domnul ar fi deja în procesul de coborâre cu un strigăt. Strigătul din 1Tes. 4 se referă la învierea celor care au murit în Hristos, nu la cei ce sunt în viață acum. La revenirea lui Hristos, totul se va petrece exact așa cum este prezis în capitolul 4, versetele 13 la 18: „**Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul**”. Vă rog aveți în vedere și 1Cor. 15:45-58.

Strigătul care răsună acum prin mesaj are menirea să-i trezească pe cei în viață, conform Mat. 25: „**Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!**” (vers. 6). Toate fecioarele aud ultima chemare și ies să-l întâlnească pe

mire.

În Mat. 13 găsim pilda celui ce seamănă sămânța bună în țarina lui. În această pildă, Răscumpărătorul nostru a spus: „*Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat*”. (Mat. 13:25). Adresându-Se ucenicilor Săi, El le-a tâlcuit pilda în felul următor: „*Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului. Țarina este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina sunt fiii celui rău*”. (Mat. 13:37-38).

Exact așa s-au petrecut lucrurile în timpul nostru: mai întâi a fost semănată sămânța bună a Cuvântului lui Dumnezeu; apoi vrăjmașul a reușit să semene printre grâu sămânța interpretărilor lui. Aceasta s-a întâmplat atunci când fecioarele au obosit și au adormit duhovnicește. Totuși grâul rămâne grâu și neghina rămâne ceea ce este. Cele două semințe își au originea în Cain și Abel. Unul ura și celălalt era urât. „*Dar cine urăște pe fratele său este în întuneric, umblă în întuneric, și nu știe încotro merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii*”. (1Ioan 2:11; 1Ioan 3:7-15). Se poate spune că cel ce nu are un frate cum este Cain, nu poate fi un Abel.

În acest context găsim și atenționarea: „*Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum*”. (Mat. 13:19). Este de o mare importanță să crezi și să înțelegi fiecare cuvânt; altfel, vrăjmașul ne va răpi adevărata sămânță și va semăna interpretarea lui. Domnul i-a întrebat pe ucenicii Săi: „*«Ați înțeles voi toate aceste lucruri?»*», i-a întrebat Isus. «*Da, Doamne*», I-au răspuns ei”. (Mat. 13:51).

Cine poate răspunde sincer cu un „da” chiar și în zilele noastre? Cine a înțeles cu adevărat tot ceea ce a fost predicat și scris în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu printr-o însărcinare divină? Ochii și urechile căror oameni le poate numi Domnul ca binecuvântate? Desigur, toate fecioarele care-l așteptau pe mire au sfârșit prin a adormi. Toate s-au trezit, dar numai cele înțelepte au adormit purtând sămânța Cuvântului și s-au trezit având aceeași sămânță. Pentru că și-au adus vase cu untdelemn și au putut astfel să scoată din plinătatea Duhului Sfânt, ele au fost pregătite să intre în odaia de nuntă. Cele

nechibzuite au ascultat interpretările vrăjmașului și au fost înșelate (2Cor. 11:3-4); ele vor bate în zadar la o ușă închisă (Mat. 25:11-13).

Cu privire la venirea Sa, Domnul ne îndeamnă în mod deosebit să fim veghetori: „*Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru*”. (Mat. 24:42).

„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”. (2Pet. 3:9).

Acest verset respinge cu desăvârșire învățătura falsă conform căreia că timpul harului s-ar fi încheiat și că sângele nu mai este pe scaunul harului. Prin harul lui Dumnezeu, noi trăim încă în ziua mântuirii (2Cor. 6:2); Domnul mai cheamă la pocăință; El îi cheamă pe credincioși afară din orice confuzie religioasă. Falșii învățători care-și prezintă propriile interpretări cu privire la ceea ce a predicat fratele Branham vor fi ascultați doar de fecioarele nechibzuite. Trebuie accentuat încă o dată: lăsați toate lucrurile așa cum au fost spuse! Nu adăugați nimic la Cuvântul scris al lui Dumnezeu!

Sub călăuzirea Duhului Sfânt, fratele Branham a dezvăluit toate tainele ascunse. Slujba lui unică și extraordinară, pentru care Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu, a fost îndeplinită în totalitate. El a primit cu adevărat descoperirea tuturor lucrurilor care aparțin planului de mântuire: dumnezeirea, botezul în apă, cina Domnului, ce s-a întâmplat de fapt la căderea în păcat din grădina Eden; lui i-a fost încredințată deplina descoperire a tuturor lucrurilor, inclusiv a celor șapte peceti.

Trăirea puternică pe care a avut-o fr. Branham în 28 februarie 1963, când a apărut norul supranatural și șapte tunete puternice însoțite de un cutremur au zguduit regiunea muntelui Sunset, a avut o importanță deosebită pentru el în ce privește deschiderea celor șapte peceti; de aceea s-a referit el adesea la aceste șapte tunete. Totuși, cele șapte tunete din Ap. 10:3 își vor face auzite glasurile doar atunci când Îngerul legământului va coborî având curcubeul deasupra capului.

Niciunul din lucrurile scrise în cele șapte peceti nu s-a întâmplat efectiv în timp ce fratele Branham a predicat despre ele în martie 1963. Mielul nu a părăsit scaunul de domnie în martie 1963; sângele noului

legământ nu a fost luat de pe scaunul harului din locul Preasfânt. Fratele Branham a repetat pur și simplu ce a văzut și a scris apostolul Ioan pe insula Patmos și apoi a vorbit despre ceea ce i-a fost descoperit lui în această privință.

El i-a putut identifica cu precizie și rândui biblic pe călăreții din primele patru peceti ca fiind Antihristul în cele patru stadii de dezvoltare ale sale, călărind pe patru cai diferiți, pe măsură ce înainta în legătură și paralel cu biserica nou-testamentară.

Fratele Branham a putut arăta că în a cincea pecete este vorba despre martirii evrei care cer răzbunare. În acest context el chiar l-a menționat pe Adolf Eichmann care a fost unul din principalii vinovați de uciderea a șase milioane de evrei în timpul holocaustului.

Prorocul a plasat corect și pecetea a șasea (Ap. 6:12-17), și anume în timpul necazului cel mare, căci atunci când începe ziua Domnului, soarele se va întuneca și luna se va prefăce în sânge (Ioel 2:31; Fapte 2:20).

În Ap. 7:1-8 este vorba despre cei 144.000 de evrei din cele 12 seminții ale lui Israel care vor fi pecetluiți în acel timp. În versetele 9 la 17 este arătată o mare mulțime ce nu poate fi numărată, din toate neamurile, toți care au venit din necazul cel mare și și-au spălat hainele în sângele Mielului.

În capitolul 8, când este anunțată a șaptea pecete, apar șapte îngeri ai judecății înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și lor li se dau șapte trâmbițe ca să aducă judecățile asupra pământului. În capitolele 8 și 9 vedem ce se întâmplă pe pământ în timpul celor șase trâmbițe de judecată. În capitolul 10, Îngerul legământului face anunțul, întărit printr-un jurământ, cu privire la ceea ce urmează să se întâmple când al șaptelea înger al judecății sună din trâmbița lui (vers. 7), căci atunci „...se va sfârși *taina lui Dumnezeu*...”.

Anunțul din capitolul 10:7 este arătat în împlinire în capitolul 11:15, la începutul împărăției de o mie de ani: „Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau:

«Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor»».

Rezultatul ultimului mesaj

„Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată. Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos”. (2Cor. 11:2-3).

Este într-adevăr neobișnuit faptul că apostolul Pavel a menționat amăgirea Evei în legătură cu lupta lui de a prezenta lui Hristos o fecioară curată.

Fratele Branham a văzut într-o viziune biserica și de asemenea Mireasa. I-a fost arătat că biserica era condusă de o vrăjitoare și că acolo era o confuzie religioasă. El a văzut și că Mireasa n-a mai rămas în cadență cu Cuvântul, dar pe urmă i-a fost arătat cum ea și-a primit corectura și a fost readusă în cadență cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta se petrece chiar acum în toată lumea. La fel ca la o îmbăiere naturală, noi suntem complet curățați în Cuvântul lui Dumnezeu. Adevăratul mesaj biblic nu va fi fost vestit în zadar, ci el va îndeplini în Biserica Mireasă scopul pentru care a fost trimis.

Cele nechibzuite s-au oprit la mesagerul care ne-a arătat tuturor calea de urmat; cele înțelepte Îl urmează pe Răscumpărător pe întreaga cale, până la sfârșit, până la desăvârșire. Cele înțelepte sunt mulțumitoare și se bucură că Domnul cel credincios a vorbit slujitorului Său în mai multe rânduri cu o voce audibilă și a dat îndrumări directe (Mat. 24:45-47). Cele nechibzuite pun sub semnul întrebării însărcinarea; ca și Eva, ele sunt amăgite și cad pradă păcatului necredinței. Ele batjocoresc această însărcinare, sunt disprețuitoare față de Dumnezeu și astfel trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent (Fapte 13:41). Cele nechibzuite cred că prorocul se va întoarce și multe alte lucruri nechibzuite de felul acesta.

Cele înțelepte și cu adevărat răscumpărate cred în **revenirea lui Isus Hristos**. Toți cei ce sunt o parte a bisericii Mireasă iau parte la ceea ce face Dumnezeu în prezent pe pământ. Biserica Mireasă, pe care Hristos a cumpărat-o cu propriul Său sânge și a fost umplută cu Duhul Sfânt, este curățată de orice întinăciune a trupului și a duhului prin apa Cuvântului și este fără vină înaintea lui Dumnezeu.

„Ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi”. (1Tes. 3:13).

Prin harul lui Dumnezeu am rămas credincios chemării cerești și însărcinării primite și pot mărturisi împreună cu apostolul Pavel: *„Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus Prorocii și Moise că are să se întâmple”.* (Fapte 26:22).

Preocuparea mea este fângăduința principală pentru adevărata biserică, și anume mesajul Cuvântului, care încă răsună înaintea revenirii lui Hristos, prin care atât viața personală a fiecărui credincios, cât și viața duhovnicească în biserică sunt aduse în rânduiala divină. Ultimul mesaj dinaintea revenirii lui Hristos este în legătură directă cu credința și ascultarea, cu separarea și pregătirea și, așa cum a spus fratele Branham, cu dragostea desăvârșită și credința în fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Acesta este de fapt scopul însărcinării divine: să întoarcă inimile copiilor lui Dumnezeu înapoi la credința originală a părinților apostolici de la început astfel ca Domnul să găsească Mireasa Sa bine pregătită.

Ceea ce a spus Răscumpărătorul în Fapte 1:5 este valabil și astăzi pentru noi: *„Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt”.* Cuvintele apostolului Petru din ziua Cincizecimii, la înființarea bisericii nou testamentare, încă se aplică (Fapte 2:38-41). Pocăința, credința, botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt.

Tot ce aparține domeniului natural și duhovnicesc este inclus în deplina reșezare a bisericii lui Dumnezeu. Oricine a trăit cu adevărat

mântuirea și a ajuns să creadă acceptă mai departe rânduiala divină nu doar pentru viața duhovnicească ci și pentru cea personală, care include căsătoria și familia. Noi credem și respectăm fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, acceptăm fiecare corectură și ne reglăm viața într-o adevărată supunere față de fiecare Cuvânt. **„Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă”**. (Mat. 12:50). **„De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate, și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele”**. (Iac. 1:21). Toți ceilalți pot face ce vor ei; Domnul Însuși va pronunța sentința în această privință la ultima judecată.

Următoarele lucruri se aplică celor răscumparați: **„Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...”**. (Deut. 4:10; Ps. 50:5). Cine este din Dumnezeu va asculta Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 8:47); de aceea ne-a fost dată porunca: **„De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice», zice Domnul cel Atotputernic”**. (2Cor. 6:17-18).

Apostolul Petru ne avertizează: **„Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt»”**. (1Pet. 1:15-16).

„Căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului.” (Ef. 5:9-10).

„Roda Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege”. (Gal. 5:22-23). **„Îi veți cunoaște după roadele lor”**. (Mat. 7:16).

„Deci fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățăm de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu”. (2Cor. 7:1).

„Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”. (Mat. 25:10)

„Să luăm, dar, bine seama, că atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu”. (Evr. 4:1).

„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poște”. (2Pet. 1:3-10). „Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos”. (1Tes. 5:23).

Maranata. Vino, Doamne Isuse!

A 500-a aniversare – Sfârșitul Reformei

Ziua de 31 octombrie 2017 va fi o zi de sărbătoare deosebită în întreaga Germanie. Sunt 500 de ani de când Martin Luther a ținut cele 95 de teze pe ușa bisericii castelului din Wittemberg în ziua de 31 octombrie 1517 și prin aceasta a înlesnit străpungerea Reformei. Dar acum toate bisericile creștine care mărturisesc crezul de la Niceea se întorc în pântecul bisericii mamă.

Die „Judensau“ bleibt

Un basorelief de pe fațada bisericii orașului Wittemberg datează din anul 1305. El înfățișează o scroafă cu evrei care sug din țâțele ei. Această imagine a avut scopul de a-i umili public pe evrei în Evul Mediu. A existat și o petiție pentru a se îndepărta așa numita „Jedensau” (scroafa evreică), dar consiliul municipal și consiliul bisericii din Wittenberg au decis să n-o îndepărteze, așa încât el continuă să slujească drept monument împotriva antisemitismului. Astfel, vizitatorii și delegațiile din toată lumea pot vedea cu ochii lor acest simbol al discriminării împotriva iudeilor.

Martin Luther a trăit neprihănirea prin credință. După ce a fost cuprins de Duhul lui Dumnezeu și umplut cu harul lui Dumnezeu, reformatorul a predicat apoi Evanghelia. El a crezut în lucrarea de răscumpărare săvârșită prin moartea pe cruce a Răscumpărătorului. Ceea ce a spus el apoi despre evrei – ca un om bătrân și bolnav după ce fusese dezamăgit de un doctor evreu – are mai puțină importanță. Totuși, istoricii tind să păstreze tăcerea asupra faptului că afirmațiile lui despre evrei își au originea în declarațiile făcute de biserici, în special la Sinodul de la Lateran din 1179.

Ura împotriva evreilor existase de multă vreme. Persecuția lor a început la scurt timp după ce împăratul Constantin a declarat creștinismul ca religie de stat în întregul Imperiu Roman în anul 311. Cu privire la răstignirea lui Hristos, ei au fost acuzați în general ca ucigași ai lui Hristos și ai lui Dumnezeu.

În anul 321, evreilor li s-a interzis ținerea sabbatului și în schimb au fost obligați să respecte ca zi de odihnă duminica. Pe fundalul acestor tragice evoluții a avut loc Sinodul de la Niceea, din 20 mai până la 25 iulie 325. Constantin era interesat de unitatea tuturor cetățenilor imperiului și de aceea i-a invitat la Sinod pe conducătorii diferitelor direcții creștine existente în acel timp. Reprezentanți ai bisericilor păgâne au dezbătut teme biblice; Cuvintele Sfintei Scripturi au fost folosite și apoi forțate: prima mărturisire de credință nebiblică despre trinitate, și anume că Dumnezeu există în trei persoane diferite și veșnice a fost proclamată și încheiată în anul 381 la Sinodul de la Constantinopol cu declarația că Duhul Sfânt ar fi a treia persoană din trinitate.

Mărturisirea de credință biblică se găsește doar în Biblie și doar ceea ce este scris în Faptele apostolilor vine de la apostoli și doar ceea ce este învățat în epistolele apostolilor este învățătura apostolică. A fi credincios față de Biblie înseamnă în mod clar să crezi exact ce este scris în ea!

Biserica primară a stăruit în învățătura și practica apostolilor: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni*”. (Fapte 2:42).

Adevărata biserică a lui Isus Hristos este încă zidită „*pe temelii apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos*”. (Ef. 2:20).

Concordanța deplină a Vechiului și Noului Testament este copleșitoare. De la primul verset din Biblie, Dumnezeu/Elohim se prezintă pe Sine ca Creatorul. La începutul timpului, El, Cel Veșnic, care este Duh, a ieșit din plinătatea Lui veșnică de duh, lumină și viață și a pășit într-un chip vizibil ca Domnul/IaHVeH. Prin Cuvântul Lui atotputernic, El a vorbit și a adus la existență cele văzute și cele nevăzute. Astfel a umblat El în grădina Eden și l-a creat pe om după chipul Său.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a prezis prin prorocii Săi ceea ce a hotărât El din veșnicie în planul Său de mântuire. În Noul Testament, chiar la începutul primului capitol, ne este arătată împlinirea prorociilor din Vechiul Testament.

Tema principală a întregii Sfinte Scripturi a fost și este dumnezeirea. În cei 4000 de ani ai Vechiului Testament, Domnul Dumnezeu s-a descoperit în multe feluri: ca Creator, Sprijinitor, Împărat, Judecător etc. Pentru mântuirea noastră El S-a descoperit în Noul Testament ca Tată în ceruri, în Fiul Său pe pământ și prin Duhul Sfânt în biserica Lui. De-a lungul întregului Vechi Testament până la prorocul Maleahi, care a trăit cu 400 de ani înainte de Hristos, nimeni nu a vorbit despre un Tată în cer, nici măcar o dată

despre un fiu în cer, niciodată despre trei persoane veșnice care sunt în armonie și formează o trinitate.

În Vechiul Testament preocuparea principală era venirea lui Mesia ca Răscumpărător. Sunt peste 100 de prorocii în care se face referire la Răscumpărătorul, care urma să fie născut prin fecioară ca Fiu al lui Dumnezeu: „*De aceea, Domnul însuși vă va da un semn: «Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel»*”. (Is. 7:14; Is. 9:6; Mica 5:2 și alte versete).

În Noul Testament, nașterea Fiului lui Dumnezeu este descrisă amănunțit. Îngerul Gavril a venit la Maria și i-a spus: „*Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia Îi vei pune numele Isus. El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit»*. Maria a zis îngerului: «*Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?*» Îngerul i-a răspuns: «*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu»*”. (Luca 1:30-35).

Domnul Dumnezeu s-a descoperit personal lui Avraam (Gen. 18), lui Moise (Ex. 4) și tuturor prorocilor din Vechiul Testament. Dar pentru a ne răscumpăra din păcat, Domnul Dumnezeu Însuși a trebuit să vină într-un trup de carne. De la nașterea Sa: „*Astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. (Luca 2:11), Fiul este numit „Domnul” de 300 de ori. El este mereu același Domn, fie că este scris în Vechiul sau în Noul Testament (Ev.13:8). „*...nimeni nu poate zice: «Isus este Domnul» decât prin Duhul Sfânt*”. (1Cor. 12:3b).

Nu există niciun verset care să spună că Dumnezeu ca Tată L-a zămislit și născut pe Fiul în veșnicie. Ceea ce au formulat părinții păgâni ai bisericii, în special la Sinodul de la Niceea și apoi la cel de la Constantinopol și etichetat ulterior precum „crez apostolic”, este total străin Bibliei. Nu are nicio importanță dacă este scris în Didahia sau

Într-un catehism sau în legile vreunei biserici – dacă nu este scris în Sfânta Scriptură, nu este biblic!

Toate bisericile au dreptul să decidă ce să creadă și ce să învețe și să practice. Preocuparea noastră de căpătâi este să credem numai ceea ce spune Sfânta Scriptură. Ce au spus Tertulian, Atanasiu, Augustin, Ieronim și alții a fost temelie pentru biserica de stat din Imperiul Roman. Creștinii credincioși Bibliei pot crede numai ceea ce au spus bărbații lui Dumnezeu prin însărcinare divină la înființarea bisericii nou testamentare. Toți cei ce se referă la Ef. 4:5, și anume „*Un Domn, o credință, un botez*”, ar trebui să se întoarcă la cartea Faptele apostolilor și să citească pentru ei înșiși cum au executat apostolii botezul (Fapte 2:38; 8:16; 10:48; 19:5). Nici o singură dată nu a fost făcut botezul în formula trinitară ci doar în Numele de legământ nou testamentar în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt și acesta este „în Numele Domnului Isus Hristos”. În Mat. 28:19, textul original afirmă, „*botezați-i în Numele (singular)...*” nu în nume (plural), nu în trei titluri, ci în Numele care este mai presus de orice nume. Apostolii Petru, Pavel și Filip au executat marea trimitere întocmai.

Nimeni nu poate adăuga ceva la ceea ce au învățat, practicat și scris apostolii Petru, Ioan, Iacov și Pavel. Cu siguranță, adevăratul crez apostolic se găsește doar în Biblie. Noul Testament este de asemenea un document divin, încheiat căruia nu-i mai poate fi adăugat nimic și în care nu poate fi schimbat nimic (Ap. 22).

Noi putem spune cu toată sinceritatea înaintea adevăratului și Atotputernicului Dumnezeu: „***În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui***”. (2Pet. 1:16).

Noi am fost aduși înapoi la Cuvântul original care a ieșit din Ierusalim și putem trăi ceea ce face Dumnezeu în această cea mai importantă perioadă din planul de mântuire. Mesajul biblic prin care toate lucrurile sunt reasezate și aduse în starea corectă înaintea lui Dumnezeu a ajuns până la capătul pământului; inimile copiilor lui

Dumnezeu din întreaga lume au fost întoarse la adevărata credință a părinților.

Domnul Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea de creație și El Însuși va încheia lucrarea Sa de răscumpărare făcând exact ceea ce a făgăduit în Cuvântul Lui: „*Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui*”. (Rom:9:28).

„Tot așa și cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”. (Is. 55:11). Amin

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank

Dacă sunteți interesați să primiți literatura noastră,
puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

De asemenea, puteți urmări pe Internet întâlnirile noastre
lunare din primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni:

Sâmbătă seara, la ora 20:15 (ora României)
Duminică dimineața la ora 10:45(ora României).

Predicile pot fi ascultate în treisprezece limbi.

Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform
planului Său de mântuire!

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

E-mail: volksmission@gmx.de

© de autorul și editorul E. Frank